

2 ÖLÇEK MUTLULUK, 1 ÖLÇEK HÜZÜN!

Mithat BEREKET

*Khas
Pusula akademisi*

2012’de nedense,
iki “birim/dirhem” mutluluğun; yanında muhakkak
bir “birim/dirhem” de üzüntü ya da hüznün yer aldı...
Tek bir cümleyle söylemek gerekirse:
“2012 dünyada ‘gelişmenin’; ‘değişim’ ve ‘dönüşümün’
yılı olurken; aynı zamanda ‘belirsizliklerin’
ve ‘krizlerin’ de yılı oldu...”

“Two Shots of Happy, One Shot of Sad”...

İrlandalı ünlü müzik grubu U2'nun beyni sayılan Bono tarafından söylenen bu şarkıda hayat ve mutluluk, işte böyle tanımlanıyor...
“İki kadeh mutluluk, bir kadeh üzüntü”...

Yani, tıpkı hayatın kendisi gibi:

İki dirhem mutluluk, bir dirhem üzüntü...

Artılar ve eksiler, birarada; adeta, içiçe geçmişler gibi.

Birbirlerinden ayırmak imkansız...

Bono'nun söylediği bu şarkının sonunda bir cümle dikkat çekici...
Bono, şarkıyı bitirirken birkez daha tekrar ediyor: “Two shots of happy, one shot of sad”; ve adeta, gaipten gelen, ilahi bir ses tonuyla şunu söylüyor:”
“Happy Birthday Frank”...

Evet! Bono, bu şarkıyı ilk kez bir televizyon programında seslendirdi ve bu programda da, o gün orada, Frank Sinatra'nın 80. yaşgünü kutlanıyordu.

Bono, Türkçe'ye, “benim tarzım”, “benim yolum” olarak tercüme edebileceğimiz ve adeta, Frak Sinatra'yla özdeşleşmiş “My Way” gibi bir şarkı olan “Two Shots of Happy, One Shot Of Sad”i Frank Sinatra'nın okuması için defalarca uğramış; ama, başaramamıştı...

Sonunda bu şarkı, 1997 Aralık'ında piyasa çıkan “God Will Send His Angels” adlı U2 “single”nin arka yüzünde yer aldı...

İşte, bu şarkı, önemli; çünkü, bu sözler aynı zamanda, 2012'de dünyada yılın olaylarını anlatmak için adeta bir “şablon”; bir “örnek” oluşturuyor... 2012'de nedense, iki “kadeh” ya da iki “birim/dirhem” mutluluk; ya da güzel gelişme yaşanırken, yanında muhakkak bir “birim/dirhem” de üzüntü ya da hüznün yer aldı... Tek bir cümleyle söylemek gerekirse: “2012 dünyada ‘gelişmenin’; ‘değişim’ ve ‘dönüşümün’ yılı olurken; aynı zamanda ‘belirsizliklerin’ ve ‘krizlerin’ de yılı oldu...”

2011'de Ortadoğu'da başlayan Arap Baharı, 2012'de artık iyice yayıldı ve adeta kemikleşti. Tunus, Mısır, Libya, Bahreyn ve Yemen'de başlayan halk ayaklanmaları, 2012'den itibaren yerini “İslamcı Partilerin İktidarları” dönemine bıraktı. Artık, iyice belli oldu ki, bu “dönüşümün” yaşandığı Arap ülkelerinde yeni bir “değişim” dönemi başlamıştı. Bu değişiminse ne kadar sağlıklı olacağı henüz belli değil. Yani, Pandora'nın kutusu bir kere açıldı; içinden ne çıkacağı da belli değil...

Tarih, yaşandığı anda çok önemli gibi görünen; ancak belirli bir zaman sonra, eskisinden daha vahim sonuçlar doğuran gelişmelerle dolu. Özellikle, Ortadoğu gibi eğitim ve bilinçlenme düzeyi düşük halkların yaşadığı bir coğrafyada tarihte hep bir “Hammurabi” devrildi; yerine yeni bir “Hammurabi” geldi...

Bazılarına göre, Irak'ta fiili olarak üçe bölünen ülkeyi birleştirecek;

çoğunluktaki Şii'ler yüzünden, yeni bir “Şii Saddam”, aranıyor. Benzer biçimde, Libya'nın yeni bir “Kaddafi”ye; Mısır'ın ise yeni bir “Mübarek”e ihtiyacı olduğu iddia ediliyor...

U2'nin şarkısının şablon olarak uyduğu bir başka bölge ülkesiyse kuşkusuz Suriye. İki dirhem mutluluk ; yani, “demokratik haklar” ve “refah” için ayağa kalkan; harekete geçen Suriye halkı, kazara iktidara gelmiş bir diktatörün “koltuk hırsıyla” şiddetlenen garip bir “iç savaşın” içinde buldu...

2012'de Londra'da Temmuz ve Ağustos aylarında düzenlenen Yaz Olimpiyatları, sadece İngiltere için değil adeta tüm Avrupa ve dünya için yüzakı oldu. İngilizler insanlık tarihine müthiş bir anı bırakırken, Avrupa Birliği 10 Aralık'ta kendilerine verilecek olan 2012 Nobel Barış Ödülü'nü almaya hazırlanıyordu. Bu “mutlu” olaylarla yüzleri gülen Avrupalılar aslında geride bıraktığımız yılı “mali belirsizliğin” getirdiği “rahatsızlık” içinde geçirdiler.

Yunanistan'ı iflasın eşiğine getiren mali kriz, İrlanda, Portekiz, İspanya ve İtalya'yı fena vurdu. İşsizlik ve yoksulluk umutsuzluğu kıskırttı. Umutsuzluksa kitleleri sokaklara döktü. Belirsizlik ve iktidarsızlık, umutsuzlukla birleşince özellikle aşırı milliyetçi akımlar ön plana çıktı. Avrupa'daki “aşırı sağcı” örgütler birer kabus gibi yeniden hortladılar...

Bundan çok çekinen Amerikalılarsa, yeni ve bilmedikleri bir yola girip hortlaklarla karşılaşma riskine karşılık yollarına 2016'ya kadar Başkanları Barack Obama'yla devam kararı aldılar. Amerikalılar için bir diğer sevindirici haber, ABD'de kayaların içinde keşfedilen geniş doğal gaz kaynaklarıydı. Bu iki “ölçek mutlu”nun yanındaki “üzgün” ya da “hüzünlü” olansa dünyanın kalbi sayılan Newyork'un Ekim ayında Sandy Kasırgası'na teslim olmasıydı. Sandy, tüm Kuzey Amerika'nın Doğu Sahilleri'ni tamamını 6 gün boyunca adeta felç etti...

Ayrıca, çevrelerinde gayet normal olarak tanınan adamların bir anda okul basan ve öğrencileri katleden caniler haline dönüşmesi Amerikalıları üzen diğer bir gelişmeydi.

İsrail'in Kasım ayında Gazze'ye; Hamas'a karşı başlattığı hareket ise Ortadoğu'nun kanayan yarası olan Fillistin sorununu yılın son günlerinde yeniden öne çıkardı...

Şimdi tavsiyemiz şu: 2012'de internette 1 milyardan fazla tıklanarak yeni bir rekor kıran Güney Koreli PSY'nin “Gangnam Style” şarkısına karşı bir alternatif arıyorsanız, lütfen internetten (youtube'da var) U2'nun “Two Shots of Happy, One Shot Sad”ı bulup dinleyin ve bu şarkının geride bıraktığımız yıl, dünyada yılın olaylarını ve genel eğilimleri anlattığımız düşünün...

İyi dinlemeler...